

Odvjetnik
Mario Skejić
Split, Tolstojeva 37/II, mob:098/667-892
e-mail: odvjetnik.mario.skejic@gmail.com

Split, 14.07.2021.g.
Broj spisa: 423-2
P-328/2021-2

TRGOVAČKOM SUDU U SPLITU

Sukoišanska 6
21 000 Split

Tužitelj: JADRAN LAGUNA d.o.o., OIB:56976586879, Jadranska 2, Gradac, zastupano po punomoćniku, odvjetničkom društvu LOVRIC, NOVOKMET SMRČEK d.o.o. iz Zagreba, Heinzelova 33 A.

Tuženici: 1. **Vlado Pejković**, OIB:14363790716, Svetog Spasa 5a, Split, zastupan po punomoćniku Damiru Gruiću, odvjetniku u Splitu.
2. **ADRIATIQ ISLANDS GROUP HOTELI d.o.o.**, OIB:78472447506, Jelsa 246, Jelsa;
3. **László Attila Kerekes**, OIB:62718516583, Ürömi út.50. 3.kat, 5.vrata, Budimpešta, zastupan po punomoćniku Mariu Skejiću, odvjetniku u Splitu.

PODNEŠAK TUŽENIKA pod 3.

Kojim nadopunjuje odgovor
na tužbu

e-komunikacijom

1/ Tuženik pod 3. ovim podneskom nadopunjuje odgovor na tužbu dan podneskom punomoćnika tuženika pod 3. dana 18. lipnja 2021. godine, a koji podnesak (odgovor na tužbu) je dostavljen naslovnom Sudu putem e-komunikacije istog dana. Uvodno se naznačuje da je tuženik pod 3. zaprimio predmetnu tužbu s priložima prevedenu na mađarski dana 08. srpnja 2021. godine.

DOKAZ: pregled spisa.

2/ Tuženik pod 3. u cijelosti ostaje kod prigovora nenadležnosti Trgovačkog suda u Splitu istaknutog u odgovoru na tužbu od 18. lipnja 2021.g., te dodatno pojašnjava da se protivi odnosno da prigovara i stvarnoj i mjesnoj nadležnosti naslovnog Suda s obzirom da je tuženik pod 3. fizička osoba koja nije ni sadašnji ni bivši član tužitelja, a u spornom periodu ni član uprave tužitelja. Naime, tuženik pod 3. je bio član uprave tužitelja u 2008. i 2009. godini, a što je davno prije sklapanja navodno štetnog ugovora između tužitelja i tuženika pod 2. (Ugovor o suradnji i pružanju usluga iz 31. srpnja 2013. godine), kao i izvršenih bilo kakvih plaćanja

temeljem tog navodno štetnog ugovora. Sve navedeno jasno je vidljivo iz povijesnog izvotka iz sudskog registra za tužitelja, a koji je već dostavljen u spis kao prilog tužbi tužitelja. Slijedom navedenog, ako postoji nadležnost nekog suda u Republici Hrvatskoj za tuženika pod 3., to svakako nije naslovni sud. Za spor između tužitelja i tuženika pod 3. u Republici Hrvatskoj stvarno nadležan može biti samo općinski sud, sukladno članku 34. stavka 2. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19.; dalje: ZPP) koji određuje da „Općinski sudovi sude u prvom stupnju i u svim drugim sporovima iz članka 1. ovoga Zakona koji nisu u prvostupanjskoj nadležnosti trgovačkih ili kojih drugih sudova.“ Na primjenu navedene odredbe ZPP-a ukazuju i pravila iz Zakona o međunarodnom privatnom pravu (NN 101/2017; dalje: ZMPP), kao i Uredbi (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL L 351, 20.12.2021.; dalje: Uredba) na koje se poziva tužitelj. Naime, ZMPP upućuje na posebne zakone što se tiče mjesne i stvarne nadležnosti (članak 59. ZMPP-a), što uključuje i Uredbu, no kako Uredba ne sadrži pravila o stvarnoj nadležnosti, to je očito da je ZPP jedini mjerodavni propis za određivanje stvarne nadležnosti suda u RH.

Kako sukladno citiranim pravilima ZPP-a za tuženika pod 3. nema stvarne nadležnosti naslovnog suda, to u odnosu na istog nema ni mjesne nadležnosti suda u Splitu. Opće mjesno nadležan za tuženika pod 3. u Republici Hrvatskoj može biti, s obzirom na predmet ovog spora, sud boravišta tuženika pod 3. (članak 47. stavak 2. ZPP-a i članak 62. stavak 1. Uredbe), a što je Općinski sud u Šibeniku ili eventualno, uz sud boravišta tuženika pod 3., i sud sjedišta tužitelja (članak 52. stavak 1. ZPP-a i članak 7. točka 2. Uredbe), a što je Općinski sud u Makarskoj.

DOKAZ: - povijesni izvadak iz sudskog registra za tužitelja, dostavljen uz tužbu tužitelja
- uvid u spis
- boravišna iskaznica za tuženika pod 3., preslika

3/ Slijedom svega navedenog te kako naslovni Sud evidentno nije stvarno, pa ni mjesno nadležan za donošenje odluke u ovom sporu u odnosu na tuženika pod 3., to tuženik pod 3. na osnovi članka 17., 20. i 21. ZPP-a naslovnom Sudu

p r e d l a ž e

- donijeti rješenje o stvarnoj i mjesnoj nenadležnosti uz odluku da se po pravomoćnosti rješenja o stvarnoj i mjesnoj nenadležnosti predmetni spis uputi Općinskom sudu u Šibeniku kao stvarno i mjesno nadležnom za rješavanje predmetne pravne stvari u odnosu na tuženika pod 3.

4/ Nastavno na sve izneseno pod točkom 2/ ovog podneska, a imajući u vidu da tužitelj nadležnost naslovnog Suda za tuženika pod 3. nastoji opravdati pozivom na članak 196. stavak 1. točku 1. ZPP-a odnosno iz tog pravila neosnovano izvedenog zaključka o potpunoj atrakciji nadležnosti naslovnog suda za sve tuženike u ovom sporu, tuženik pod 3. ističe da su opisani navodi tužitelja neosnovani u cijelosti. Da se radi o neosnovanom pozivanju na navedene pravne institute odnosno propise jasno proizlazi iz članka 50. ZPP-a koji glasi: „Ako je jednom tužbom tuženo više osoba (članak 196. stavak 1. točka 1), a za njih ne postoji mjesna nadležnost istog suda, nadležan je sud koji je mjesno nadležan za jednog od tuženika; a ako među njima ima glavnih i sporednih obveznika, sud koji je mjesno nadležan za koga od glavnih obveznika.“ Prema tome, pravila iz članka 196. stavka 1. točke 1. ZPP-a dopuštaju tužitelju da u određenim

slučajevima tuži više osoba pred istim stvarno nadležnim sudom, što znači da propisuju iznimku od pravila o mjesnoj nadležnosti. Za iznimku od stvarne nadležnosti nema odgovarajuće podloge u predmetnoj odredbi, baš kao u niti jednoj drugoj odredbi ZPP-a koja bi bila primjenjiva na konkretni slučaj.

Opreza radi, tuženik ukazuje i na odredbe članka 5. Ugovora o suradnji i pružanju usluga, kojim je za sve sporove vezane uz taj ugovor određena nadležnost suda u Zagrebu. Na navedene odredbe se ukazuje za slučaj da Sud ocijeni osnovanim navode tužitelja o atrakciji stvarne i mjesne nadležnosti za sve tuženike u ovom sporu, a koje, ako jesu osnovane, što tuženik pod 3. osporava, jedino mogu dovesti do atrakcije nadležnosti Trgovačkog suda u Zagrebu s obzirom da je ključno pitanje u ovoj pravnoj stvari pitanje izvršavanja Ugovora o suradnji i pružanju usluga, a što je nepobitno pitanje u vezi kojeg je ugovorena nadležnost Trgovačkog suda u Zagrebu.

DOKAZ: - Ugovor o suradnji i pružanju usluga od 31.07.2013. g., dostavljen uz tužbu tužitelja

5/ Nastavno na sve navedeno, tuženik pod 3. se u nastavku očituje na navode iz tužbe, osporavajući tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti, kako u osnovi, tako i u visini. Izričito se osporava i da je ispunjena bilo koja pretpostavka za odgovornost tuženika pod 3. za štetu tužitelju. Točno je da je tuženik pod 3. bio predsjednik uprave trgovačkog društva Hoteli Jadran d.d. u periodu od sredine 2005. godine do 18. rujna 2020. godine te da je društvo Hoteli Jadran d.d. za cijelo to razdoblje bilo jedinim članom tužitelja, međutim, apsolutno je netočno da je zbog toga ili bilo kojih drugih okolnosti, tuženik pod 3. mogao davati obvezne upute tuženiku pod 1. (direktoru tužitelja) ili da je na bilo koji način utjecao na tuženika pod 1. tako da isti čini štetu tužitelju. Obvezne upute upravi društva s ograničenom odgovornošću može davati, sukladno članku 422. stavku 2. Zakona o trgovačkim društvima (NN 111/93., 34/99., 121/99., 52/00., 118/03., 107/07., 146/08., 137/09., 152/11., 111/12., 125/11., 68/13., 110/15., 40/19.; dalje: ZTD) isključivo skupština društva i nadzorni odbor društva, ako ga društvo ima. Tuženik pod 3. ni u kom trenutku nije bio član tužitelja niti član nadzornog odbora tužitelja. Isto tako, tuženik pod 3. nikada nije bio ni konačni stvarni vlasnik tužitelja, niti njegova osnivača, pa niti društva Adriatic Islands Group d.d., koje, također suprotno navodima tužitelja, nije bilo niti „holding društvo“ niti „vlasnik“ tužitelja. Potonje je vidljivo iz povijesnih izvadaka iz sudskog registra za tužitelja i društvo Hoteli Jadran d.d. dostavljenih uz tužbu, te dodatno izvatka iz sudskog registra za većinskog člana osnivača tužitelja – društvo Topaz d.o.o. Prema tome, ne samo da tužitelj iznosi paušalne i krajnje tendenciozne tvrdnje o tobožnjem utjecaju tuženika pod 3. na tuženika pod 1., već tužitelj iste te tvrdnje temelji na očito neistinitim/netočnim podacima, koji su osporeni kako tvrdnjama tuženika pod 1., tako i podacima iz odgovarajućih službenih registara.

U odnosu na tobožnju štetu i štetnu radnju, odnosno sklapanje i izvršavanje Ugovora o suradnji i pružanju usluga, tuženik pod 3. navodi da usluge koje su ugovorene predmetnim ugovorom predstavljaju uobičajene usluge za turistička hotelska društva te da su iste, prema svim saznanjima i tuženiku pod 3. dostupnim ispravama, uredno izvršavane, slijedom čega se osporava da je na strani tuženika počinjena štetna radnja, a na strani tužitelja da je došlo do štete na koju se tužitelj poziva. Opreza radi, osporava se da je u zadnji 5 godina prije podnošenja tužbe plaćeno ukupno 1.211.750,50 kuna, koliko se potražuje od tuženika, kao i da cjelokupno navedeni iznos proizlazi upravo iz spornog Ugovora o suradnji i pružanju usluga. Kao dokaz navedenog iznosa tužitelj dostavlja tek svoju karticu konta, dakle, svoju jednostranu knjigovodstvenu ispravu, iz koje nije vidljivo čak ni s kojeg osnova su vršena određena plaćanja

tuženiku pod 2. Isto tako, ističe se i prigovor zastare na sve iznose koji su plaćeni prije 13. svibnja 2016. godine, sukladno članku 273. stavku 5. ZTD-a.

DOKAZ: - povijesni izvadak iz sudskog registra za tužitelja, dostavljen uz tužbu
- povijesni izvadak iz sudskog registra za Hoteli Jadran d.d., dostavljen uz tužbu
- povijesni izvadak iz sudskog registra za Topaz d.o.o.
- podaci o brisanju društva DALMACIA HOLIDAY Kft. u likvidaciji
- po potrebi dodatni dokazi

6/ Slijedom svega navedenog, a obzirom da je tužbeni zahtjev tužitelja evidentno neosnovan, to tuženik pod 3., za slučaj da se Sud ne oglasi nenadležnim za ovaj spor sukladno prijedlogu istaknutom ad 3/ ovog podneska, naslovnom Sudu

p r e d l a ž e

da u cijelosti odbije tužbu i tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan, te naloži tužitelju da tuženiku pod 3. naknadi prouzročeni parnični trošak ovog postupka.

Popis troška:

1. Sastav odgovora na tužbu	12.120,00 kuna;
2. PDV 25%	3.030,00 kuna;